

Steder, blive mere iøinefaldende end i større Samfund. Jeg skal desuden tillade mig at bemærke, at til Gunst for Forslaget taler ogsaa det, at Brændevin ikke paa Færøerne betragtes som nogen Nødvendighedsartikel. Færingen gaar til sit anstrengende Arbejde, uden at styrke eller forfriske sig ved Brændevin. Han ror ofte Dag ud og Dag ind ud paa Fiskeri og tilbagelægger en Vej paa 4 à 5 Mil ved Maren, uden at have anden Drik i sin Vaad end Vand. Jeg haaber, at dette Forslag vil finde en blidere Skjæbne end det Forslag, som i Samlingen 1875—76 blev forelagt af den høie Regjering i samme Retning, og jeg støtter mit Haab derpaa, at der i den senere Tid herved ogsaa har høvet sig stærke Røster mod Misbrug af stærke Drikke, ligesom ogsaa den Omstændighed, at saavel den høie Regjering som Lagthinget har søgt at indbefomme de Udtalelser, som fandt Sted under Forhandlingerne om Forslaget i 1875—76. Det skulde glæde mig, om Lægernes Bestræbelser — det er Lægerne, som have taget Initiativet dertil — og Lagthingets Bestræbelser for denne Sag maatte krones med Held. Jeg tillader mig at anbefale Forslaget til det høie Things Bevillie.

Rump: Da et lignende Lovforslag som dette var til Behandling i Samlingen 1875—76 i dette Thing, fremkom der ikke Udtalelser fra andre Medlemmer end fra det ærede Medlem for Færøerne (Müller), og der var vistnok, saaledes som Forholdene havde stillet sig, ikke nogen Grund til dengang at udtale sig videre herom. Da imidlertid Lovforslaget kom ind i det andet Thing, mødte det der en meget stor Modstand, og jeg tror derfor, at der er Grund til nu, da Lovforslaget paany foreligger for Landsthinget, at skjænke det noget større Opmærksomhed end forrige Gang, og navnlig at sammenligne dette Forslag med det Forslag, som fremkom dengang. Jeg skal ikke trætte De Herrer længe, det er ikke saa overmaade Meget, jeg har at sige. Den Drikkædighed, som er fremkommen paa Færøerne, er ikke af meget gammel Dato. I den kongelige Gnehandels Tid kjendte man ikke noget dertil af den simple Grund; at man kun havde Udsalg af Brændevin paa et enkelt Sted, nemlig Thorshavn, og først i de senere Aar var der Udsalg af Brændevin tillige paa et Par af de Steder, der i Motiverne omhandles som dem, hvor der nu sælges Brændevin. Da den kongelige Gnehan-

del blev høvet, og Handelen givet fri paa Verne, reiste der sig snart Udsalg af Brændevin i den ene og den anden Bygd, og Drikkædigheden tog meget hurtig til. — Jeg samstemmer fuldstændig med det ærede Medlem fra Færøerne i, at man ikke derfor er berettiget til at antage, at Færingen skulde have særlig ond Tilbøielighed, tværtimod, det er kommet ganske naturligt paa Grund af Forhold, som ere særegne for Færøerne. Den langt overveiende Del af Befolkningen er Fiskeribefolkning, der færdes, naar Veiret er dertil, ude paa Søen, og naar den saa kommer hjem, bringer den sine Varer til Handelsstedet. Størstedelen af Fangsten afleveres paa Handelsstedet; her er tillige Brændevinsudsalg, og saa ligger det nær, at Fiskeren vil vedervæge sig ved en Snaps. Dertil kommer, at det er en Almuebefolkning, en meget tarvelig og nøisom Befolkning, som har meget lidt Leilighed til materielle Nydelser; derfor fristes Befolkningen meget hurtig til stærke Drikke. Endnu skal jeg bemærke, at Brændevin sælges med stor Advance paa Færøerne, der er neppe nogen Vare, som der tjenes saa Meget paa som denne. En stor Del af de Handelende er vel heller ikke opmærksom paa, at det strider mod deres egen velforstaede Interesse, om Brændevinsdrik tog Overhaand, idet Befolkningen saa blev uskiftet til sin Gjerning. Det viste sig da ogsaa meget snart, at Drikkædigheden virkede skadelig baade i økonomisk Henseende og ogsaa paa Befolkningens sjælelige Befindende. Da jeg for 10 Aar siden forlod Verne, var der Bygder deroppe, som tidligere havde været velstaaende — efter færøisk Begreb — men om hvilke det var notorisk, at de som en Folge af Brændevinsdrik vare gaaede tilbage og kun førte en kummerlig Tilværelse. Saa kom Bevægelsen deroppe for at sætte en Grændse for denne sociale Ulykke. Ganske naturligt var det først Autoriteterne, som satte sig i Bevægelse; der fremkom saa et Forslag, om hvis Indhold Justitsministeren og Lagthinget vare enige, det blev, som bemærket, forelagt her for Thinget og gik saa over til det andet Thing. Der mødte det imidlertid strax en stærk Opposition, og det kan maaste ogsaa være ganske naturligt, at adskillige af disse Bestræbelser, naar man ikke kjendte de særøiske Forhold, kunde se eiendommelige ud. Der fremkom under Forhandlingerne i Føllesthinget Udtalelser, som vidnede om, at man frygtede for, at det kunde være enkelte Mænd, som havde sat denne Bevægelse i Gang, at der ikke var nogen egentlig Grund til at